

35. И доведохъ го при Іисуса: и като намѣтахъ дрехы-тѣ си на жрѣбѣ-то, вѣскачихъ Іисуса.

36. И въ отиваніе-то му, постилахъ дрехы-тѣ си по путь-тѣ.

37. И когато вече наближаваше до прѣвалѣ-тѣ на Елеонскѣ-тѣ горѣ, наченѣхъ всичко-то множество на ученици-тѣ да ся радуватъ и да славословяватъ Бога велегласно за вси-тѣ чудеса що бѣхъ видѣли;

38. И казувахъ: Благословенъ царь-тѣ който иде въ име-то Господне; миръ на небе-то и слава въ вышихъ.

39. И нѣкои отъ Фарисеи-тѣ между народъ-тѣ рекохъ му: Учителю, запрѣти на ученици-тѣ си.

40. И отговори и рече имъ: Казувамъ ви, че ако тѣ мъкнѫтъ, то каменіе-тѣ ще извѣкатъ.

41. И като наближи та видѣ градъ-тѣ, плака за него,

42. И казуваше: Да бѣ знаѧлъ и ты, поне въ тойзи твой день, това което е за миръ-тѣ ти; но сега вече ся скры отъ твои-тѣ очи.

43. Защото ще дойдѫтъ връхъ тебе дни и твои-тѣ непрѣятели ще направяватъ окопъ около тебе, и ще тя обсадятъ, и отъ всякѫдѣ ще тя утѣснятъ,

44. И съсыпѫтъ тебе и чада-та ти въ тебе, и нѣма да оставятъ въ тебе камъкъ на камъкъ; защото не си разумѣлъ врѣме-то на посѣщеніе-то си.

45. И като влѣзе въ храмъ-тѣ, наченѣ да испажда тѣзи които продавахъ и купувахъ;

46. И казуваше имъ: Писано е: Домъ-тѣ ми е домъ за молитвѣ: а вы го направихте пещерѣ разбойническѣ.

47. И поучаваше всякой день въ храмъ-тѣ; а първосвященици-тѣ и книжници-тѣ и първи-тѣ отъ народа ищаха да го погубятъ;

48. И не намѣтувахъ какво да сторятъ; понеже всичкѣй-тѣ народъ бѣше прилѣпнилъ при него да го слуша.